

Kot figurice iz porcelana

SLAVKO PEZDIR

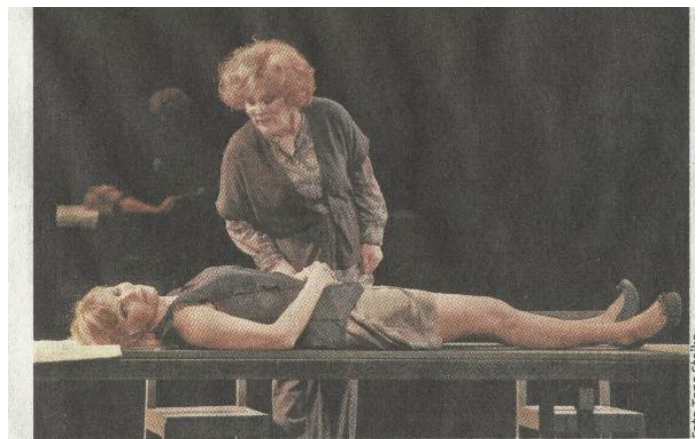
Ivor Martinić: *Drama o Mirjani in tistih okrog nje*
 režija Dušan Jovanović
 Mestno gledališče ljubljansko (MGL)
 premiera 4. 3. 2010

Drama o Mirjani in tistih okrog nje (*Drama o Mirjani i ovima oko nje*, 2007) mladega hrvaškega dramatika in dramaturga Ivorja Martinića (r. 1984), katere slovensko praižvedbo so v živem mestnem pogovornem prevodu Alje Predan, dramaturgiji Eve Mahković ter v režiji in na sceni Dušana Jovanovića predstavili na velikem odru MGL, je sodobno in mimo pravil enotnosti prostora in časa tako rekoč v enem dihu izpisano odrsko besedilo, ki z zavirljivo zrelo avtorjevo tenkočutnostjo, pronicljivostjo in duhovitostjo ter na izviren način spregovori o (le na videz) obrobnih in mimobežnih ter »velike drame« *nevretnih usodah dandanašnjih negotovih, ranljivih in nezadoščenih meščanskih slehernikov, ki vendarle vsak zase in vsak dan znova v svoji notranjosti doživljajo in razrešujejo okruške edinstvene drame ediniga življenja. Ob osrednjih dramskih osebah naslovne junakinje Mirjane, srednjeletne ločenke in tajnice v direkciji podjetja, ki želi ne glede na zakonsko in poznejša ljubezenska razočaranja polno in vztrajno živeti, njene hčerke Veronike, ki bi bila za čim hitrejšo uresničitev svoje pevske in glasbene nadarjenosti v najstniški naivni neučakanosti pripravljena storiti dobesedno vse, ter matere in babice Violete, ki se po petdesetletnici zakona zloslutno odpravlja na poslednji obisk bolnišnice, nam avtor z značaji »tistih okrog« *Mirjane razkriva nezvestega Mirjaninega moža in Veronikinega očeta Simona, njenega direktorja Jakoba z ženo Ankico, njeno samomor napovedujočo prijateljico Grozdano ter njenega vetrenjaškega ljubimca Lucia.**

Žal je postavitev režiserja in scenografa Dušana Jovanovića filmsko zgoščen in tako rekoč brez vidnega šiva naravno sproščen tok besedila, v katerem se brez opaznih cezur prelivajo prizorišča in časovni rezi, resničnost, spomini in bežne slutnje, hudo moteče členila, prekinjala in zaustavljala z zatemnitvami in premiki kosov pohištva po praznem temnem prizorišču pred mestoma pomenljivo zrcalno odsevno in mestoma prosojno »steno« *v globini prizorišča. Protagonistom v sodobnih, spolno, socialno in značajsko pomenljivih ter elegantnih kostumih Jelene Proković je ob spotakljivih zaustavitvah toka dogajanja dodala še historične polovične obrazne maske s poudarjenimi ličnicami nad nosom in ustnicami ter jih z njimi groteskno prelevila v nekakšne umetelno izumetničene komedijante novodobne commedie dell'arte. Z maskami in njim podrejenim načinom gibanja je režija igralcem močno omejila možnosti*

polnokrvnega igralskega izražanja ter njihove odrske stvaritve vkalupila v nekakšne smešno-žalostne in hitro zlomljive rokokojske figurice iz porcelana. Za zadržano emotivne in intimne kitarske spremljevalne akorde je poskrbel avtor glasbe Drago Ivanuša, za učinkovite Veronikine pevske nastope pa so uporabili citate iz skladb avtorice in pevke Tajne Tanović.

Nosilne vloge žensk treh generacij so v omejenih in poudarjeno stiliziranih okoliščinah oživile Judita Zidar kot preživetveno odločna in polnemu življenju pokončno privržena mati Mirjana, Stannia Boninsegna kot vse bolj v spomine zapredena in od vsakdanje resničnosti distancirana babica Violeta ter Alja Kapun kot najstniško radoživa, neučakana in komaj (samo)kročena hči oz. vnukinja Veronika. Karikaturi Mirjaninega nezadoščenega in nezadovoljnega, a enako preživetveno vztrajnega bivšega moža Simona, je prispeval Janez Starina, njene z natančno napovedanim samomorom obsedene nezadoščene prijateljice Grozdane pa Mirjam Korbar Žlajpah. Resničnost in lažni videz institucije meščanskega zakona sta rafinirano karikirala Jette Ostan Vejrup kot brezkompromisno polaščevalska Ankica ter Milan Štefe kot njen lahkoživo nezvesti mož in Mirjanin direktor Jakob. Novodobnega družbenega povzpenteža in narcisoidnega plenilca ženskih objemov Lucia pa dodal Rok Kunaver.

MIRJANA IN MAMA VIOLETA – Na prizorišču režiserja in scenografa Dušana Jovanovića in v kostumih Jelene Proković (od leve) Judita Zidar in Stannia Boninsegna